

Straffelovens § 268 og gør sig skyldig i falskelig at efterskrive anden Mand's Navn under et Testamente, en Kontrakt, et Gælds-brev o. s. v., men der i øvrigt foreligger formildende Omstændigheder, kan man straffes med Bånd og Brød og dog faa sit Næringsbevis. Den Mand altsaa, der har forfalsket et Testamente, vil i mange Tilfælde kunne faa Næringsbevis, men har han i sine unge Aar løjet i en Hestehandel og i den Anledning faaet Bånd og Brød, kan han ikke faa Næringsbevis. Jeg er ikke i Stand til at se den videnskabelige Sandhed i dette, og i min Ungdom vilde man heller ikke have kaldt dette for god Videnskab. Der er for Resten andre Paragraffer i Straffeloven, som ere af samme Slags. Der er f. Eks. den, der handler om at stjæle fra sig, en Forbrydelse, som dog ikke er saa overordentlig sympatetisk i og for sig, og der nævnes i Straffelovens Kapitel 25 flere forskellige Forbrydelser som ulovlig Omgang med Gitegods og den Slags Ting, og alt dette vil en Mand kunne begaa og i No og Fred kunne nyde sit Bånd og Brød derfor og alligevel faa sit Næringsbevis med Glans. Jeg tilstaaer, at det ikke er mig klart, hvori Forfælsken ligger. Ja selv om en overtræder mere alvorlige Bestemmelser, dem der angaa Sædeligheden eller lignende Ting, Overtrædelser, der ere saa væmmelige, at man næppe kan læse Bestemmelserne om dem op her, vil den vedkommende trods den Bånd- og Brødsstraf, han idømmes, kunne faa sit Næringsbevis, medens den, der i en eller anden lille Sag har bedraget, er udelukket derfra. Ja endog den, der har gjort sig skyldig i ikke videre grove Ting vedrørende sine Forretningsbøger eller indladt sig i uvovelige Foretagender ifr. § 263 vil kunne blive stillet af med Ketten til at faa Næringsbevis. Jeg vilde paa denne Maade kunne vedblive at anføre Ord for Ord og Paragraf for Paragraf Forbrydelser, som Lovforslaget altsaa klassificerer paa forskellig Maade, uden at jeg formaar at se, hvorledes man ad videnskabelig og psykologisk Vej kan paavise den Forskel i de til Grund liggende Sindstemninger, hvoraf vel den forskellige Ret med Hensyn til Næringsbevisets Erhvervelse maa tænkes at udspringe. Jeg ser ikke, hvorfor den ene Handling skal foretrækkes frem for den anden, og jeg tror, at jeg rolig kunde udlove en ret betydelig Præmie til den, som var i Stand til psykologisk at forklare Lovforslagets Standpunkt. Derfor siger jeg, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem skulde have udtalt sig saa overlegent paa dette Omraade. Jeg er parat til at gennemgaa hver Para-

graf med ham og gennemgaa de Sindstemninger, som ligge bag ved de forskellige Forbrydelser, og saa vil jeg nok se, om det ærede Medlem formaar at paavise, at den ene Sindstemning er saa meget noblere end den anden, og paavise, hvorfor man f. Eks. kan blive Grosserer paa at forgibe Husdyr, medens man derimod berøves sin Udgang til Næringsbevis ved Forbrug af betroede Midler. Der er mange Ting, hvor man maaste dog, hvis man undersøgte det meget videnskabelig, kunde tænke sig, at det kunde være udsprunget af en langt gemener Tankegang end andet, og dog skal det ikke efter dette Lovforslag hindre paa samme Maade som dette andet fra at opnaa Næringsbevis. — Efter disse Lægmands-Betragtninger, som jeg haaber det høje Ting meget vil undskylde, skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Kvinders Udgang til Næringsbevis. Ogsaa i denne Henseende synes det mig, at det ærede Medlem kunde have læst sin Lov. Jeg tror ikke, det vilde have skadet ham saa gruelig meget, om han havde drukket en Kop Kaffe, før han havde læst den. Det var muligt, at det havde bevirket, at han var bleven opmærksom paa en Misforstaaelse, paa hvilken det synes mig, at hans Foredrag i en ret betænelig Grad hviler, og det er den Misforstaaelse, at han ikke ser, at der er en ganske overordentlig væsentlig Forskel mellem den Enke, som har handlet paa sin Mand's Borgerstab, og som ikke selv nogen Sunde har bestidtet eller købt et Borgerstab til sig selv og derfor selvfølgelig maa miste det i det Dødelik, hun indtræder i Egtetab, da det jo ikke var hendes eget, men hendes Mand's Borgerstab — og saa den Kvinde, der tilfredsstiller samtlige Næringslovens Betingelser og har søgt et Borgerstab. Det ærede Medlem vil ogsaa kunne faa at vide hos andre videnskabelige Kolleger, at der netop inden for Videnskabten er grumme stor Tvivl om, hvad der i det Spørgsmaal er det rigtige, idet det hævedes af meget fremtrædende Jurister, at det savner Hjemmel, skønt det modsatte kan føre praktiske Vanskeligheder med sig, at fratende Kvinden, der paa eget Navn, idet hun tilfredsstiller Lovens Betingelser, har faaet sit eget Borgerstab, et saadant, naar hun indgaar Egtetab. Dette Lovforslag gaar saa vidt, at det uden videre fratager hende Borgerstabet. I det hele fastslaar man her det mest reaktionere, som nogen overhovedet har tænkt paa at kunne fortolke ud af den nuværende Lov, og saa gaar man endda et Skridt videre, og det er det, jeg her tilladt mig at protestere imod. Jeg tror nok, jeg